

at man kan vente forskjellige Liebhave, og med Hensyn til Eiendommen under Nr. 3. er Ønsket begrundet i særegne Oplysninger, som i ethvert Tilfælde maa gjøre en Auktions- Afholdelse ønskelig. Med Hensyn til de to Eiendomme, Den Saltbolmen og Hovedgaarden Silkeborg, anerkjender Udvalget derimod, at der er saadanne særegne Forhold tilstede, at en Auktion muligvis kun vilde faae en formel Betydning, og i saa Fald vil man ikke kunne anse det rigtigt at prøve Auktion. — Hvad angaar Forslaget i § 1 om at nedlægge Brændetransporten paa Esrom Kanal og at bortfælde Dronningemøllen med Tiliggende ved Esrom nedre Kanal, har der været megen Tvivl i Udvalget om, hvorvidt denne Forholdsregel for Dieblisset var at anbefale. Der er i Motiverne til Lovforslaget opstillet en Beregning, som gaar ud paa at vise, at man efter Nedlæggelsen af Kanalen ligesaa billigt skulde kunne transportere Brændet pr. Ase fra Griskovkomplekset til Hillerød Station, men denne Beregning holder udelukkende, eller i alt Fald hovedsagelig, paa Forudsætningen om, at Kanalen vilde fordrø en større Reparation, dersom den skulde vedblive at benyttes. Udvalget kan nu paa ingen Maade tilraade, at en saadan større Reparation bliver foretaget, og man har derfor ogsaa været enig om at negte Forslaget derom paa Finansloven, idet man ganske vist anerkjender, at man bør strebe hen til at nedlægge denne Kanal, men Udvalgets Tvivl har været begrundet i, at man fandt det nuværende Tidspunkt uegnet til Nedlæggelsen. Dersom man kunde bibeholde Kanalen endnu i Løbet af et eller to Aar, hvad Udvalgets Flertal, paa hvis Vegne jeg forsaavidt taler, ikke har kunnet tro vilde være saa vanskeligt, at det ikke skulde kunne udføres, vilde dette Hensyn til Befolkningen ved Reparationen falde bort, og i saa Tilfælde vilde det unegtelig blive betydelig kostbarere at følge den Vej, som Forslaget vil gaa, nemlig at føre Brændet pr. Ase til Hillerød, idet Transporten pr. Ase er beregnet at skulle blive omtrent dobbelt saa dyr som Transporten ad Kanalen. Dersom man lod Transporten fortsættes i Løbet af et eller maatte to Aar, vilde der blive Tid til at se, hvorvidt de Bestæbelse, der nu gjøres for at tilvejebringe en bedre Forbindelse gennem Griskov ved en Jernbane maatte lykkes, i hvilket Tilfælde der naturligvis var Grund til, ja, Nødvendighed for at nedlægge Kanalen, da en Jernbanetransport igjennem Skoven vilde være fuldstændig tilfredsstillende for Skovvesenet, men naar Udvalgets Flertal ogsaa i dette Punkt har troet at burde slutte sig til Lovforslaget, er Grunden dertil væsentlig den, at der allerede ifjor er afsluttet en Kontrakt om Kanalens Nedlæggelse med de dert interesserede Lodseiere ved den nedre Kanal, naturligvis under Forbehold af Rigsdagens Billigelse. Ved at opsætte Nedlæggelsen vilde man altsaa bryde et Forhold, hvortil de Interes-

serede allerede have fæstet en vis Tillid; man vilde skaffe adskillige Forventninger ved at omstøde den Aftale, som har fundet Sted, og Hensynet til denne foreløbig, bestaaende Kontrakt har derfor været det ledende for Udvalgets Flertal til ogsaa at gaa ind paa Forslaget paa dette Punkt. Jeg skal derfor paa hele Udvalgets Vegne tilraade Lovens Vedtagelse. Finansministeren har stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa samtidig at bemyndige Finansministeriet til at sælge Esrom Vandmølle, der ligger længere oppe ved Kanalen. (Det man tror, at det Tidspunkt, da den nedre Kanal bliver nedlagt, og der bliver en friere Benyttelse af Vandkraften, vil være heldigt til ogsaa at søge denne Eiendom, som for Dieblisset er bortforpagtet, solgt, finder Udvalget, at det, naar man gaar ind paa selve Kanalens Nedlæggelse, ogsaa er naturligt, at Salgsbemyndigelse gives for denne Eiendoms Vedkommende, og jeg skal saaledes ogsaa tilraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag.

Finansministeren: Efter at jeg med Tilfredsstillelse har hørt, at det er det hele Udvalg, som anbefaler Lovforslaget, er det en Selvfølge, at jeg ikke har nogen Opfordring til just at dwæle ved den noget forskjellige Opfattelse, som der paa et og andet Punkt kan finde Sted med Hensyn til de Betragtninger, der have gjort sig gjældende under denne Sags Behandling. Det er jo Resultatet, som det forsaavidt væsentlig kommer an paa, saaledes at der som sagt ikke er nogen synderlig Grund til at dwæle ved Afstygningerne i Bedømmelsen af de enkelte Momenter, der kunne komme i Betragtning. Dog er der to Bemærkninger, som jeg nødvendig maa fremhæve, men jeg skal efter Sagens Stilling gjøre det saa kort som muligt. Den første Bemærkning, som jeg maa gjøre her i Thinget, ligesom jeg har gjort i Udvalget, slutter sig til de indledende Bemærkninger i Betænkningen. Det vil ligesaa lidt være det ærede Thing, som det har været Udvalget ubejendigt, at efter Regjeringens Opfattelse maa den grundlovmæssige Bemyndigelse til Solg af Domainer, som skal gives ved Lov, for disse virkelige Domainers Vedkommende gives ved særlig Lov. Jeg veed, at man af Bekvemmelighedshensyn en enkelt Gang med Hensyn til virkelige Domaine-eiendomme — jeg betoner dette „virkelige“ Domaine-eiendomme; Gvaendfen kan jo altid være tvivlsom — har indført Bemyndigelsen paa Finansloven, og det endog efter Regjeringens eget Forslag, men naar man en enkelt Gang har gjort det, har det som sagt været Bekvemmelighedshensyn, der have gjort sig gjældende. Da Sagen jo nærmest og haandgribelig kun interessere Regjeringen og Rigsdagen, er der Ingen, som med Virkning har kunnet føre Klage over, at man i et enkelt Tilfælde af Bekvemmelighedshensyn er gaaet en Vej, som ikke har Medhold i Grundloven; men